Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om miljöskydd för sjöfarten

I enlighet med statsrådets beslut

upphävs i statsrådets förordning om miljöskydd för sjöfarten (76/2010) 6 kap. 6 §, sådan den lyder i förordning 1057/2014,

ändras 1 kap. 1 §, 2 kap. 1 §, 3 kap. 1–6 §, 4 kap. 1 och 2 §, 5 kap., 6 kap. 2, 5 och 8–13 § samt 7 kap.,

av dem 2 kap. 1 §, 3 kap. 2–4 §, 4 kap. 2 §, och 6 kap. 8 § sådana de lyder i förordning 411/2017, 4 kap. 1 § och 6 kap. 9 och 13 § sådana de lyder i förordning 1197/2018, 6 kap. 2 § sådan den lyder i förordning 85/2020 samt 6 kap. 5 och 10–12 § sådana de lyder i förordning 1057/2014, samt

fogas till förordningen ett nytt 2 a kap. och till 8 kap. nya 2 och 3 § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Genom denna förordning utfärdas närmare bestämmelser enligt miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009) om verkställigheten av MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland samt Europeiska unionens rättsakter på finskt vattenområde och i den ekonomiska zonen samt i fråga om finska fartyg också utanför Finlands territorialvatten och den ekonomiska zonen.

2 kap.

Förhindrande av oljeutsläpp från fartyg

1 §

Begränsningar av oljeutsläpp från fartygens maskinutrymmen

I enlighet med 2 kap. 1 § 1 mom. i miljöskyddslagen för sjöfarten får oljehaltig blandning från fartygens maskinutrymmen släppas ut i vattnet i Finlands territorialvatten och i den ekonomiska zonen utanför den zon som sträcker sig fyra sjömil från närmaste land, om följande förutsättningar som anges i bilaga I till MARPOL-konventionen uppfylls:

1) koncentrationen av olja i utflödet inte överstiger 15 delar per miljon delar vatten,

2) fartyget är under gång,

3) den oljehaltiga blandningen behandlas i ett sådant system för filtrering av olja enligt regel 14.7 i bilaga I till MARPOL-konventionen som är försett med en automatisk larmanordning och arrangemang som säkerställer att utsläpp av oljehaltiga blandningar automatiskt stoppas, och

4) den oljehaltiga blandningen inte härrör från oljetankfartygs lastpumprum.

Ombord på oljetankfartyg förutsätts det dessutom att den oljehaltiga blandningen inte har blandats med rester av oljelast.

På finska fartyg tillämpas 1 och 2 mom. också utanför finskt vattenområde och den ekonomiska zonen dock så att när ett fartyg framförs utanför de specialområden som anges i bilaga I till MARPOL-konventionen är minimikravet i stället för det som föreskrivs i 1 mom. 3 punkten att den oljehaltiga blandningen behandlas i system för filtrering av olja enligt regel 14.6 i bilaga I till konventionen.

2 a kap.

Överföring av skadlig och farlig last och av skadligt och farligt avfall samt leverans av bränsle från ett fartyg till ett annat

1 §

Arrangemang och begränsningar i samband med överföringar och leveranser

I fråga om fartyg som inom ett utsett område deltar i överföring av laster som avses i 2 a kap. 1 § i miljöskyddslagen för sjöfarten eller leverans av bränsle ska fartygets trafikidkare, ägare, agent eller befälhavare se till att ett hjälpfartyg med tillräcklig bekämpningsmateriel finns på plats. I samband med leverans av bränsle kan som ett tillräckligt hjälpfartyg betraktas ett hjälpfartyg som hör till fartygets utrustning, såsom en arbetsbåt. Hjälpfartyget och bekämpningsmaterielen ska under hela överföringen eller leveransen vara i ständig beredskap för omedelbar användning.

Bekämpningsmaterielen ska lämpa sig för den skadliga eller farliga last som överförs eller det bränsle som levereras, och materielen ska kunna trygga att eventuellt bränsle eller annat skadligt eller farligt flytande ämne som läcker ut i vattnen inte sprider sig. I samband med STS-operationer som avses i 2 a kap. 3 § i miljöskyddslagen för sjöfarten ska dock båda fartygen omgärdas av oljebekämpningsbommar.

I samband med överföring av skadlig eller farlig last ska man med materielen kunna bekämpa ett sådant utsläpp till vatten av den last som överförs som är av den storleken att det enligt överföringsplanen eller lasthanteringsmanualen överförs eller levereras med överföringsutrustning mellan fartygen under fem minuter med maximal överföringshastighet. I tankarna på ett fartyg som ingår i bekämpningsmaterielen vid överföring av last mellan fartyg ska man dessutom ur vattnet kunna samla upp det skadliga eller farliga flytande ämne som överförs , och fartyget ska klara av bekämpningsarbete i minst en meter höga vågor.

Den personal som manövrerar bekämpningsmaterielen ska ha den utbildning som bekämpningsuppdraget kräver. Minst en av de personer som manövrerar bekämpningsmaterielen ska ha avlagt nivå 1 i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) OPRC-kurs.

De parter som deltar i överföringen eller leveransen avtalar om vem som ansvarar för att se till att bekämpningsmaterielen finns på plats. Det är dock trafikidkaren på eller ägaren av det fartyg som tar emot överföringen eller leveransen som ansvarar för att se till att bekämpningsmaterielen finns på plats, om parterna inte har avtalat om ansvarsfördelningen.

2 §

Uppgifter som ska fogas till anmälan om en STS-operation

Till en i 2 a kap. 4 § i miljöskyddslagen för sjöfarten avsedd anmälan om en STS-operation som avses i 3 § 1 mom. i det kapitlet ska fogas följande uppgifter:

1) namn, flaggstater, anropssignaler, IMO-nummer och uppskattade ankomsttider för de fartyg som deltar i operationen,

2) datum och klockslag för inledandet av den planerade operationen och geografisk position för den planerade operationen,

3) typ och mängd av olja som ska överföras,

4) operationens planerade längd,

5) uppgifter om tjänsteleverantören för operationen eller om den person som har det övergripande tillsynsansvaret för operationen samt kontaktuppgifter,

6) bekräftelse över att fartyget har en i det momentet avsedd STS-plan som godkänts av Transport- och kommunikationsverket eller av ett erkänt klassificeringssällskap,

7) uppgifter om i 1 § i detta kapitel avsedda arrangemang och begränsningar i samband med överföringar och leveranser.

3 §

Uppgifter som ska fogas till anmälan om en annan överföring eller om en leverans

Till en i 2 a kap. 4 § i miljöskyddslagen för sjöfarten avsedd anmälan om en annan överföring än en STS-operation som avses i 3 § 1 mom. i det kapitlet eller om en leverans av bränsle ska fogas följande uppgifter:

1) namn, flaggstater, anropssignaler, IMO-nummer och uppskattade ankomsttider för de fartyg som deltar i överföringen eller leveransen,

2) datum och klockslag för inledandet av den planerade överföringen eller leveransen och geografisk position för den planerade överföringen eller leveransen,

3) uppgifter om huruvida överföringen eller leveransen genomförs till ankars eller under gång,

4) typ och mängd av last som ska överföras eller bränsle som ska levereras,

5) överföringens eller leveransens planerade längd,

6) uppgifter om tjänsteleverantören för överföringen eller leveransen eller om den person som har det övergripande tillsynsansvaret för överföringen eller leveransen samt kontaktuppgifter,

7) bekräftelse över att fartyget har en lasthanteringsmanual som avses i 3 mom. i den paragrafen,

8) uppgifter om i 1 § i detta kapitel avsedda arrangemang och begränsningar i samband med överföringar och leveranser.

3 kap.

Förhindrande av utsläpp av skadliga flytande ämnen från fartyg

1 §

Klassificering av skadliga flytande ämnen

Skadliga flytande ämnen indelas på grundval av sin miljöfarlighet i fyra klasser med iakttagande av regel 6 i bilaga II till MARPOL-konventionen.

Till klass X hänförs skadliga flytande ämnen som, om de släpps ut i vattnet vid tankrengöring eller barlastlänsning, utgör en allvarlig risk för marina naturtillgångar eller människors hälsa.

Till klass Y hänförs skadliga flytande ämnen som, om de släpps ut i vattnet vid tankrengöring eller barlastlänsning, utgör en risk för marina naturtillgångar eller människors hälsa eller skadar trivseln eller försvårar annat behörigt utnyttjande av havet.

Till klass Z hänförs skadliga flytande ämnen som, om de släpps ut i vattnet vid tankrengöring eller barlastlänsning, utgör en mindre risk för marina naturtillgångar eller människors hälsa.

Till klass OS hänförs ämnen som vid bedömning enligt regel 6 i bilaga II till MARPOL-konventionen befunnits falla utanför klasserna X, Y och Z.

2 §

Krav på lossning av skadliga flytande ämnen som tillhör klass X samt rengöring av tanken

En tank från vilket ett ämne i klass X har lossats ska spolas i enlighet med regel 13.6 i bilaga II till MARPOL-konventionen innan fartyget lämnar lossningshamnen.

Allt vatten som efter genomförd spolning tas i tanken kan släppas ut i vattnet i enlighet med regel 13.2 i bilaga II till MARPOL-konventionen.

3 §

Krav på lossning av skadliga flytande ämnen som tillhör klass Y samt rengöring av tanken

En tank från vilken ett högvisköst ämne i klass Y som avses i regel 1.17 i bilaga II till MARPOL-konventionen eller ett stelnande ämne i klass Y som avses i regel 1.15 ska spolas i enlighet med regel 13.6 i den bilagan innan fartyget lämnar lossningshamnen.

Allt vatten som efter genomförd spolning tas i tanken kan släppas ut i vattnet i enlighet med regel 13.2 i bilaga II till MARPOL-konventionen.

4 §

Krav på lossning av skadliga flytande ämnen som tillhör klasserna Y och Z samt rengöring av tanken

Ämnen i klass Y i andra fall än de som avses i 3 § samt ämnen i klass Z ska tömmas i enlighet med lasthanteringsmanualen. I annat fall ska tanken spolas, eller också ska sådana alternativa metoder enligt regel 16.8 i bilaga II till MARPOL-konventionen som inspektören kräver vidtas.

Allt vatten som efter genomförd spolning tas i tanken kan släppas ut i vattnet i enlighet med regel 13.2 i bilaga II till MARPOL-konventionen.

5 §

Konstruktionskrav på kemikalietankfartyg

Kemikalietankfartyg enligt 1 kap. 2 § i miljöskyddslagen för sjöfarten, som transporterar ämnen i klass X, Y eller Z, och oljetankfartyg eller andra tankfartyg, som kan transportera skadliga flytande ämnen i enlighet med bilaga II till MARPOL-konventionen, ska uppfylla de krav som ställs på kemikalietankfartyg i reglerna 11 och 12 i bilaga II till MARPOL-konventionen i enlighet med följande:

1) kemikalietankfartyg som är byggda den 1 juli 1986 eller senare ska uppfylla kraven i IMO:s regler för sjötransport av farliga flytande kemikalier (IBC-koden), och kemikalietankfartyg som är byggda före den 1 juli 1986 ska uppfylla kraven i IMO:s regler för transport av kemikalier i bulk (BCH-koden), vilka tillämpas på internationella sjötransporter,

2) fartygens pump- och rörledningsanordningar, lossningsarrangemang och sloptankar ska uppfylla kraven i regel 12 i bilaga II till MARPOL-konventionen.

6 §

Ventilation av lastrester

För att avlägsna sådana lastrester från en tank som består av ämnen med ett ångtryck större än 5 kilopascal vid 20 grader Celsius, kan användas ventilationsmetoder enligt regel 13.3 i bilaga II och bihang 7 till bilaga II till MARPOL-konvention. Vid detta förfarande ska på det vatten som därefter tas i tanken inte tillämpas kraven på utsläpp av skadliga flytande ämnen i bilaga II till MARPOL-konventionen.

4 kap.

Förhindrande av utsläpp av toalettavfall från fartyg

1 §

Krav på förbud mot utsläpp av toalettavfall och utsläppsbegränsningar på fartyg

Det är förbjudet att släppa ut toalettavfall i vattnet på finskt vattenområde och i den ekonomiska zonen samt från finska fartyg även utanför Finlands territorialvatten och den ekonomiska zonen med följande undantag:

1) behandlat toalettavfall får släppas ut genom en behandlingsanläggning för toalettavfall vilken, när det gäller finska fartyg, har godkänts enligt lagen om marin utrustning (1503/2011) och, när det gäller fartyg som för flagg tillhörande någon annan medlemsstat i Europeiska unionen, har godkänts enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG och enligt rättsakter som antagits med stöd av det eller vilken, när det gäller fartyg som för flagg tillhörande någon annan främmande stat, har godkänts av administrationen i fartygets flaggstat,

2) behandlat toalettavfall får släppas ut på minst tre sjömils avstånd från närmaste land genom en sådan anläggning som finfördelar och desinficerar toalettavfallet; en förutsättning är att Transport- och kommunikationsverket har godkänt anläggningen för finska fartygs del och att fartygets flaggstat har godkänt anläggningen för andra fartyg,

3) obehandlat toalettavfall får släppas ut på minst 12 sjömils avstånd från närmaste land så att det toalettavfall som samlats i tankarna inte släpps ut på en gång utan med måttlig utsläppshastighet när fartyget gör minst fyra knop; den måttliga utsläppshastigheten ska beräknas specifikt för varje fartyg i enlighet med instruktionerna i IMO:s resolution MEPC.157(55), och Transport- och kommunikationsverket eller ett klassificeringssällskap som det befullmäktigat ska godkänna beräkningarna.

Genom en anläggning som avses i 1 mom. 2 punkten får dock inte behandlat toalettavfall släppas ut i Östersjöområdet från nya passagerarfartyg, som anges i kapitel 1 regel 1 stycke 10 i bilaga IV till MARPOL-konventionen, från och med 1 juni 2019 och inte från existerande passagerarfartyg från och med 1 juni 2021.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. 3 punkten får inte obehandlat toalettavfall släppas ut i Östersjöområdet från nya passagerarfartyg, som anges i kapitel 1 regel 1 stycke 10 i bilaga IV till MARPOL-konventionen, från och med 1 juni 2019 och inte från existerande passagerarfartyg från och med 1 juni 2021.

2 §

Krav på behandlingsanläggningar för toalettavfall

Behandlat toalettavfall får utan begränsningar släppas ut genom en sådan godkänd behandlingsanläggning för toalettavfall som uppfyller kraven i IMO:s resolution MEPC.2(VI), om anläggningen har installerats på fartyget före den 1 januari 2010. Behandlat toalettavfall får utan begränsningar släppas ut genom en sådan godkänd behandlingsanläggning för toalettavfall som uppfyller kraven i IMO:s resolution MEPC.159(55).

Behandlat toalettvatten får utan begränsningar släppas ut i Östersjöområdet från nya passagerarfartyg, som anges i kapitel 1 regel 1 stycke 10 i bilaga IV till MARPOL-konventionen, från och med den 1 juni 2019 och från existerande passagerarfartyg från och med den 1 juni 2021 endast genom en sådan godkänd behandlingsanläggning för toalettavfall som även beträffande utsläppsbestämmelser för kväve och fosfor uppfyller kraven i de utsläppsbestämmelser som avser behandlat toalettavfall och som ingår i IMO:s resolution MEPC.227(64).

5 kap.

Förhindrande av utsläpp av fast avfall från fartyg

1 §

Förbud mot utsläpp av fast avfall i vattnet och utsläppsbegränsningar på Östersjön och andra specialområden

Det är förbjudet att släppa ut allt annat fast avfall än de fasta avfall som finns nämnda i regel 6 i bilaga V till MARPOL-konventionen på specialområdena som avses i bilaga V till MARPOL-konventionen. Det är dock tillåtet att släppa ut vissa fasta avfall från fartyg enligt regel 6 i bilaga V till MARPOL-konventionen.

Det är förbjudet att slänga plastföremål och föremål och ämnen som innehåller plast i vattnet från fartyg.

2 §

Förbud mot utsläpp av fast avfall i vattnet och utsläppsbegränsningar på andra ställen än specialområdena

Det är förbjudet att släppa ut allt annat fast avfall än de fasta avfall som finns nämnda i regel 4 i bilaga V till MARPOL-konventionen annanstans än på de specialområden som avses i bilaga V till MARPOL-konventionen. Det är dock tillåtet att släppa ut vissa fasta avfall från fartyget enligt regel 4 i bilaga V till MARPOL-konventionen.

Det är förbjudet att slänga plastföremål och föremål och ämnen som innehåller plast i vattnet från fartyg.

3 §

Utsläpp av fast avfall i vattnet från fasta eller flytande plattformar

Det är förbjudet att släppa ut fast avfall i vattnet från en fast eller flytande plattform samt från alla övriga fartyg, som finns invid dessa plattformar eller på högst 500 meters avstånd från dem. Det är dock tillåtet att släppa ut matavfall i vattnet enligt regel 5 i bilaga V till MARPOL-konventionen.

6 kap.

Förhindrande av luftförorening från fartyg

2 §

Kvalitetskrav på bränsle och begränsning av svaveloxidutsläpp

När finska fartyg framförs på andra områden än sådana svavelkontrollområden som avses i bilaga VI till MARPOL-konventionen får svavelhalten i det bränsle som används på fartyget uppgå till högst 0,50 viktprocent. Begränsningen gäller också sådant drivmedel som transporteras på fartyget för att användas på fartyget.

När finska fartyg framförs på Östersjöområdet och andra sådana svavelkontrollområden som avses i bilaga VI till MARPOL-konventionen samt när utländska fartyg framförs på finskt vattenområde eller i den ekonomiska zonen får svavelhalten i det bränsle som används på fartyget uppgå till högst 0,10 viktprocent. Bränsle som transporteras på fartyget för att användas på fartyget får dock uppgå till högst 0,50 viktprocent.

5 §

Undantag i fråga om kraven på svavelhalten i bränsle

Vad som föreskrivs i 2 och 4 § tillämpas inte på

1) bränslen avsedda för forskning och testning,

2) bränslen som används av försvarsmaktens eller Gränsbevakningsväsendets fartyg, om anskaffning av sådant bränsle medför olägenhet för fartygets operativa verksamhet,

3) sådan användning av bränsle på fartyg som är nödvändig för att trygga fartygets säkerhet eller rädda människoliv till sjöss, eller

4) sådan användning av bränsle som är nödvändig till följd av en skada på fartyget eller dess utrustning, förutsatt att alla rimliga försiktighetsåtgärder har vidtagits så snart som möjligt efter skadan för att hindra eller så långt som möjligt begränsa utsläppet och redaren eller fartygets befälhavare inte uppsåtligen har förorsakat skadan eller handlat vårdslöst och medveten om att skada sannolikt skulle följa.

8 §

Utsläppsminskningsmetoder

I stället för bränsle som uppfyller kraven i 2 och 4 § kan fartyg använda sig av utsläppsminskningsmetoder, med hjälp av vilka fartygen uppnår kontinuerliga minskningar i de totala svaveloxidutsläppen som minst motsvarar den nivå som skulle uppnås om fartyget använde bränsle som uppfyller kraven i 2 och 4 §.

Vid bedömningen av om en utsläppsminskningsmetod är tillräckligt effektiv används de utsläppsvärden som avses i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen. Utsläppsminskningsmetoderna ska också stämma överens med de kriterier som bestäms i de juridiska instrument som avses i bilaga II till det direktivet.

9 §

Försök med nya utsläppsminskningsmetoder

Tillstånd till försök med nya utsläppsminskningsmetoder ska sökas hos Transport- och kommunikationsverket minst sex månader innan försöken inleds.

Under försöken behöver fartygen inte använda bränslen enligt kraven i 2 och 4 §, om följande förutsättningar är uppfyllda:

1) Transport- och kommunikationsverket har underrättat Europeiska kommissionen och alla berörda hamnstater skriftligen om försöken minst sex månader innan de inleds,

2) i fartyg som deltar i försöken installeras manipulationssäkra anläggningar för kontinuerlig mätning av de avgaser som leds via rökrören, och anläggningarna används under hela försöksperioden,

3) svaveloxidutsläppen för fartyg som deltar i försöken minskar åtminstone till den nivå som skulle uppnås om fartyget använde bränsle som uppfyller kraven i 2 och 4 §,

4) lämpliga system för hantering av det avfall som utsläppsminskningsmetoderna orsakar används under hela försöksperioden,

5) dess inverkan på den marina miljön, särskilt på ekosystemen i skyddade hamnar, vid anläggningsplatser och i flodmynningar, utvärderas under hela försöksperioden,

6) fullständiga resultat av försöken lämnas till Transport- och kommunikationsverket inom tre månader efter det att försöken avslutats, och

7) Transport- och kommunikationsverket underrättar Europeiska kommissionen om resultaten och gör dem offentligt tillgängliga inom sex månader efter det att försöken avslutats.

10 §

Bestämningsmetoder

Som referensmetod vid fastställandet av svavelhalterna i marina bränslen ska den gällande metoden enligt standarderna ISO 8754 och PrEN ISO 14596 tillämpas.

För att fastställa om svavelhalten i det marina bränsle som levererats till och används av fartyg stämmer överens med bilaga VI till MARPOL-konventionen och Europeiska unionens rättsakter används förfarandet för verifiering av prov på bränsle enligt bihang VI till bilaga VI till MARPOL-konventionen.

11 §

Överlåtelsebevis för bränsle och prov på bränsle

Av det överlåtelsebevis för bränsle som finns på fartyget ska framgå de uppgifter som ingår i bihang V till bilaga VI till MARPOL-konventionen. Överlåtelsebeviset ska åtföljas av ett prov på bränsle enligt bilaga VI till MARPOL-konventionen.

Överlåtelsebeviset för bränsle ska finnas ombord på fartyget på en plats som är lätt åtkomlig för inspektion. Det ska förvaras i tre år efter det att bränslet har levererats ombord. Det prov på

levererat bränsle som fogats till överlåtelsebeviset ska förvaras på fartyget tills bränslet är huvudsakligen förbrukat, dock minst i 12 månader.

12 §

Tagning och analys av prov

Tullen kontrollerar utifrån de prov som Tullen tagit att svavelhalten i tungt bränsle och lätt bränsle överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning. Provtagningen ska inledas den dag det tillämpliga gränsvärdet för maximal svavelhalt i bränslet träder i kraft.

Provtagningen på lager och distributionsstationer ska utföras regelbundet, tillräckligt ofta och i tillräcklig omfattning och på ett sådant sätt att proven är representativa för det undersökta bränslet. Proven ska analyseras utan onödigt dröjsmål.

13 §

Rapportering till Transport- och kommunikationsverket

Den information om tillgången till och kvaliteten på de marina bränslen som släppts ut på marknaden i Finland varje kalenderår som avses i 7 kap. 13 § i miljöskyddslagen för sjöfarten ska ges till Transport- och kommunikationsverket senast den 1 mars året efter det berörda kalenderåret.

7 kap.

Mottagning av avfall i hamnar

1 §

Mottagande av avfall i hamnar

I hamnar kan mottagningen av avfall ordnas antingen så att det finns en permanent mottagningsanordning i hamnen eller så att en mottagningstjänst för avfall vid behov beställs till hamnen.

2 §

Hamnens avfallshanteringsplans uppbyggnad och innehåll

Hamnens avfallshanteringsplan ska omfatta följande uppgifter:

1) hamnens namn, adress, läge angivet med koordinater samt övriga kontaktuppgifter,

2) kontaktuppgifter till hamninnehavarens kontaktperson,

3) kontaktuppgifter till eventuella andra än i 2 punkten avsedda instanser som ansvarar för avfallshanteringen i hamnen,

4) en bedömning av behovet av mottagningsanordningar och mottagningstjänster i hamnen mot bakgrund av behoven hos de fartyg som normalt anlöper hamnen, inklusive typ och storlek av de fartyg som anlöper hamnen, antalet hamnanlöp, den last som passerar via hamnen och alla typer av fartygsgenererat avfall från de fartyg som normalt anlöper hamnen samt hamnens storlek och läge,

5) en beskrivning av mottagandet av avfall i hamnen, inklusive fraktioner och mängder avfall som tas emot, typ av mottagningsanordningar, såsom fast anordning eller tjänst som beställs separat, mottagningsanordningarnas kapacitet och anordningarnas läge i hamnen och tillgängligheten, inklusive anordningarnas öppettider, och, om mottagningstjänster beställs separat, en beskrivning av beställandet av och tillgängligheten till tjänsterna, inklusive tidpunkterna för beställning och avhämtning,

6) grunderna för fastställandet av de avfallsavgifter som tas ut av fartygen och uppgift om de avfallsfraktioner för vilka en direkt avgift tas ut,

7) uppgift om huruvida hamnen omfattas av skyldigheten att lämna fartyget ett avfallsavlämningskvitto i enlighet med 10 kap. 3 § i miljöskyddslagen för sjöfarten,

8) förfarandet för rapportering av brister i hamnens mottagningsanordningar och för behandling av rapporter,

9) en beskrivning av tillfället att bli hörd om hamnens avfallshanteringsplan i enlighet med 9 kap. 7 § 1 mom. i miljöskyddslagen för sjöfarten,

10) en redogörelse över eventuella i 9 kap. 4 § i miljöskyddslagen för sjöfarten avsedda avtal med en annan hamn eller en annan aktör om rätten att använda en mottagningsanordning.

Om avfallshanteringsplanen utarbetas gemensamt av flera hamnar, ska de uppgifter som avses i 1 mom. 1–5, 7 och 10 punkten anges separat för varje hamn.

Hamnens avfallshanteringsplan kan dessutom omfatta följande uppgifter:

1) en sammanfattning av gällande lagstiftning och formaliteter i samband med avlämning av avfall,

2) en beskrivning av de metoder som används för att organisera avfallshanteringen för olika avfallsströmmar i hamnen, av eventuell utrustning och eventuella processer för förbehandling av avfall i hamnen samt av den fortsatta behandlingen av avfallet,

3) en beskrivning av de metoder som används för att registrera den faktiska användningen av mottagningsanordningarna,

4) en beskrivning av de metoder som används för att registrera de mängder fartygsgenererat avfall som tas emot,

5) en kartbild över var mottagningsanordningarna är belägna i hamnen,

6) en prislista över avfallsavgifterna,

7) statistikuppgifter över de uppgifter som avses i 1 mom. 4 punkten.

Småbåtshamnsinnehavare ska som bilaga till hamnens avfallshanteringsplan lämna den kommunala miljövårdsmyndigheten en kopia av eventuella avtal enligt 1 mom. 10 punkten.

8 kap.

Avlämning av avfall i hamn

2 §

Differentiering av avgifterna enligt hur farligt avfallet är

Den differentiering av avgifterna enligt hur farligt avfallet är som avses i 10 kap. 4 § 3 mom. 3 punkten i miljöskyddslagen för sjöfarten kan bero på avfallets farliga egenskaper och på de kostnader som avfallshanteringen orsakar. Mängden farligt avfall inverkar dock inte på de avgifter som tas ut för avlämning av avfall.

3 §

Grunderna för beviljande av nedsättning av fartygens avgifter

Grunden för nedsättning som grundar sig på närsjöfart i enlighet med 10 kap. 4 § 4 mom. i miljöskyddslagen för sjöfarten är att fartyget påvisar att det avlämnat det avfall som hör till det avfallsslag som är föremål för avgiften i vilken som helst hamn högst 48 timmar tidigare.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2021.

Helsingfors den 29 juni 2021

Arbetsminister Tuula Haatainen

Specialsakkunnig Laura Sarlin